

čáraholí
hůltmou
tmačarou

růžečarou
čáratmou
tmarůží

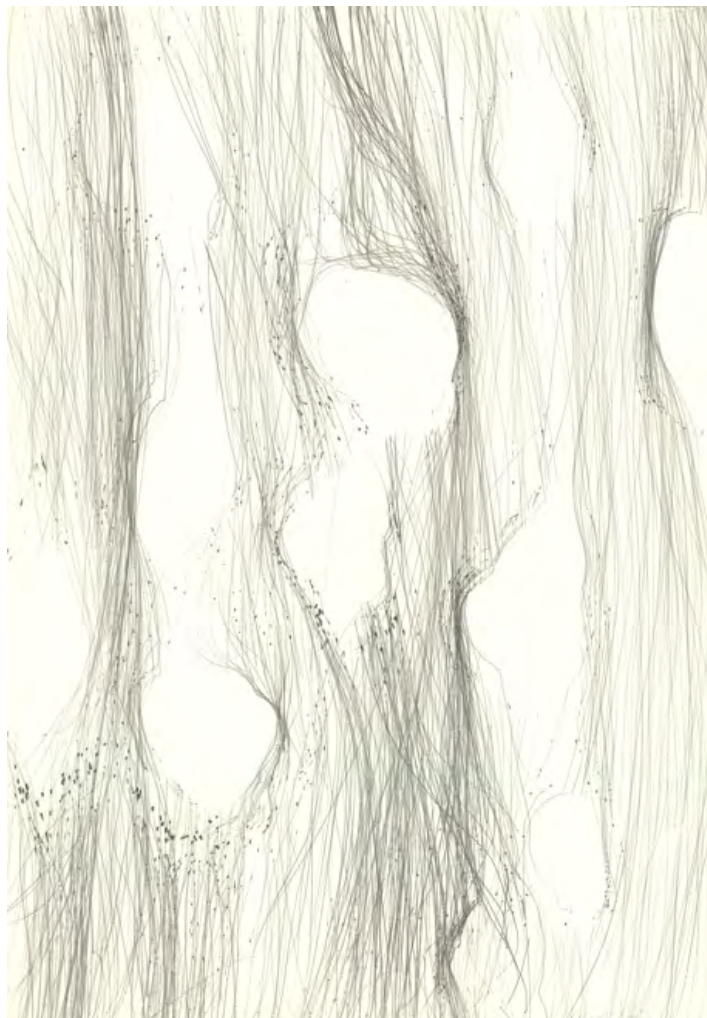
čeloholí
hůlrůží
řůžečelem

čelorůží
růžetmou
tmačelem

hůlčarou
čáradnem
dnoholí

dnočelem
čelotmou
tmadnem

Dalibor Chatrný: Pády, 1978

*Dalibor Chatrný - Kresba s překážkami, 1984,
tužka, papír, 880 x 620 mm*

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění, o.s.

Vás srdečně zvou
na třicátou osmou výstavu cyklu
Setkávání

Dalibor Chatrný: Kresby s překážkami

zahájení ve čtvrtek 1. listopadu 2012
v 16:30 hodin

výstavu uvede Jiří Hůla,
na hoboj zahraje Bára Trnčíková

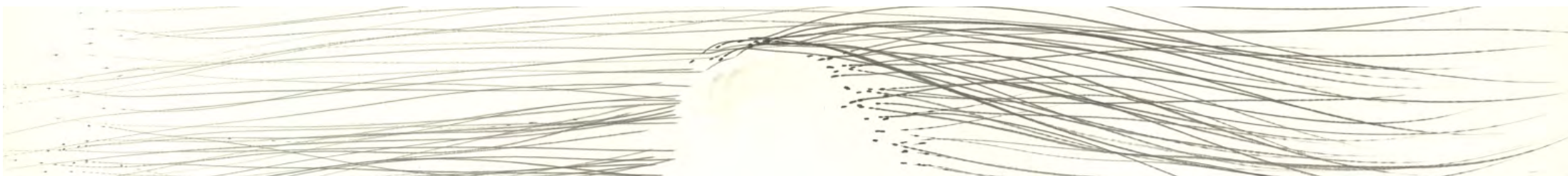
otevřeno 2. listopadu 2012 - 31. ledna 2013
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

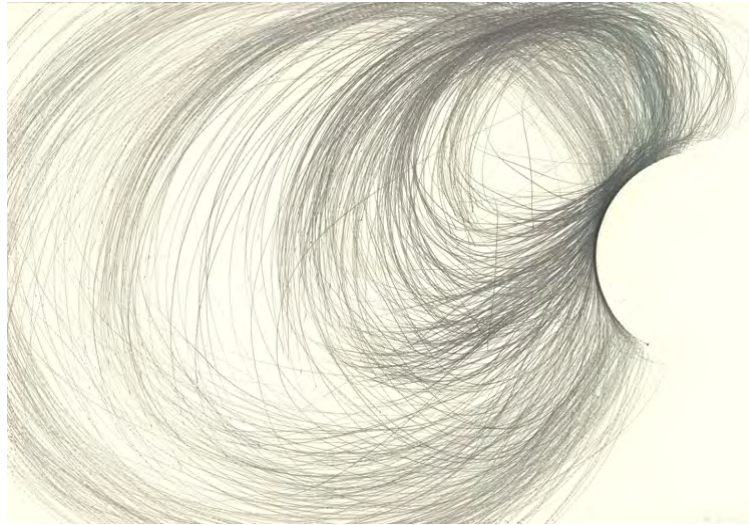
Výstavy Setkávání v GFÚ podporuje MČ Praha 4.

Dalibor Chatrný

(* 28.8.1925 Brno, + 5.7.2012 Rajhrad)

Do roku 1956 pracuje realisticky, zabývá se hlavně grafikou, v letech 1957-1961 vytváří jednoduché, expresivní linoryty a dřevořezy. Začátkem šedesátých let je ovlivněný dílem Josefa Čapka, předmětný svět postupně redukuje na plošné znaky, vznikají nezobrazující díla. V informelních kresbách, obrazech, objektech a reliéfních leptech zdůrazňuje - jako svébytnou výtvarnou hodnotu - strukturu a malířské gesto. Magnetické kresby (od roku 1963) jsou prvním zviditelněním přírodních sil, tématem, ke kterému se bude mnohokrát vracet. Koncem 60-tých let začíná důsledně pracovat s geometrickými prvky a tvary, díla staví na logických základech, zkoumá vztahy mezi řádem a náhodou, mezi obecným a jedinečným, stává se členem Klubu konkrétníků, se kterým několikrát vystavuje. V letech 1969-1971 se zabývá prostorovými liniemi. Pro brněnský Dům umění připraví osmihodinovou výstavu s pevnými částmi (válci) a proměnlivými vztahy mezi nimi. Jednotlivé válce propojuje šňůrou, začátek i konec šňůry umístí mimo budovu, na podobě variabilní plastiky se volně podílejí návštěvníci. Od roku 1971 se sblíží s konceptuálním uměním – nápad, myšlenka jsou východisky v podstatě všech následujících prací. Uvažuje o paradoxních vlastnostech prostoru, o skutečnosti a iluzi, o zvrtnosti zrakového vnímání, zajímá se o možnosti zviditelnění přírodních jevů a fyzikálních zákonů, o jejich uplatnění ve výtvarné tvorbě. Kromě kreseb

*Dalibor Chatrný - Kresba s překážkami, 1984,
tužka, papír, 610 x 860 mm*

a studií realizuje akce v přírodě, pomocí zrcadel vytváří klamné prostory, ve kterých se obraz prolíná se skutečností, pracuje se světlem a stínem, s neviditelnými silami. Magnetické kresby železnými pilinami namočenými v černé temperové barvě dovršují snahu po odosobnění výtvarného gesta, po jeho nahrazení přírodní energií. Užitím písma, slova, jazyka jako součástí výtvarného díla si otevírá nové výrazové i obsaho-

vé možnosti. Vyvrcholením práce s textem jsou objekty vytvořené skládáním, popisováním, a závěrečným rozkládáním papíru. Na nepravidelně přeložené barevné archy píše úryvky z děl oblíbených autorů. Papír zavěšený v prostoru se vlastní vahou rozvine, text rozloží na významové fragmenty, některá slova se nelogicky roztrhnou, jiná propojí do nových prostorových vztahů, obsahových i výtvarných souvislostí. Symetrické kresby (kreslené oběma rukama současně) volně souvisejí s tělovým uměním, body-artem. Barevnost kreseb s překážkami omezuje na černou, bílou a škálu šedí. Vlepené předměty - kamínky, dřívka, kolečka, vymačkané tuby od barev – určují i znesnadňují kresbu, podobají se kamenům v řece, jako úskalí odklánějí směr toku, rovně vedených linií, vytvářejí energetické proudy, trsy, průrvy, víry a tišiny. Kresby s překážkami působí jako záznamy přenosu energie, jako podobenství - potíže, které nás čekají je také možné obejít, anebo překonat.

Dalibor Chatrný celý život neúnavně experimentoval, rychle a osobitě reagoval na všechno nové – na umělecké směry, na objevy vědy a techniky, na podněty z hudby, literatury, filozofie. Byl zručný a pracovitý, měl neobyčejný cit pro jakýkoli materiál, pro krásu obyčejných věcí. Nespokojoval se s jednotlivými díly, nové formy a nápady rozvíjel v početných řadách a cyklech. Jeho dílo patří k základům nové (české) citlivosti, k jistotám našeho umění. Jiří Hůla, 2001 (2012)

